הגדה
של
פסח

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה

לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים, רִאשׁוֹן הוּא
לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה.
וּבְחֹדֶשׁ הָאָבִיב בְּאַרְבָּעָה-עָשָׂר בּוֹ
פֶּסַח הוּא זְמַן חֵרוּתֵנוּ.
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן
וְחַגֹּתֶם אוֹתוֹ לְדוֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה יָצְאוּ צִבְאוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם
הַיּוֹם הֱיִיתֶם לְעָם.

עֲבָדִים זובדים אלי זרעינו
במענית לבב ויום יגיע והיינו
לשבלי זהב. וילד דך יבא אליך פרחי
דגן לבו והלך דל במלילותיך רעבונו
ישבר. חרש חורש וזרע זורע במענית
הלב ובואו זר ורע לחג קציר קרוב.

הגיע ליל פסח כל העולם
כלו אומר הלל, כי בלילה זה
אוצרות טללים נפתחים.

טל תן לרצות ארצך
שיתנו ברכה בדיצך
רב דגן ותירוש בהפריצך
קומם עיר בה חפצך בטל

טל צוה שנה טובה ומעטרת
פרי הארץ לגאון ולתפארת
עיר כסוכה נותרת
שימה בידך עטרת בטל

טל ושבע מלא אסמינו
הכעת תחדש ימינו
דוד כערכך העמד שמינו
גן רוה שימנו בטל.

שִׁיר הַשִּׁירִים
אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה.

אַל תִּרְאֻנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת
שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ
בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ-בִי
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים
כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי:
אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן
שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים.

אל גנת אגוז ירדתי לראות
באבי הנחל לראות הפרחה
הגפן הנצו הרמונים:

כִּי הִנֵּה

הַסְּתָיו עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף
הָלַךְ לוֹ: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ
בָאָרֶץ, עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ
וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ
רֵיחַ: לְכָה דוֹדִי נֵצֵא
הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים, נִרְאֶה
אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן, פִּתַּח
הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים:

דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים.

פתחי אביב נפתחו

נצא טיל בארחו
לכל לב חי וישר
עונה הד גיא ונהר.

מה יפית

האביב
בשדה בארחו
ציצים יפרחו
צהלת חיים סביב
מה יפית האביב
מה נעמת האביב.

העולם
ים דגן פתוח
יך גלים ברוח
ומאירים פני האגם
מה יפית העולם
מה נעמת העולם.

בקר אור
כל ענף כל עשב
שתמטל ר הכסף
ישתו טל יפיצו מור
מה יפית בקר אור
מה נעמת בקר אור.

מלאו אסמינו בר

ויקבינו יין

בתינו הומים מתינוקות

ובהמתנו פורה

מה עוד תבקשי מאתנו מכורה

ואין עדיין

משבח

תבואה חדשה

מביאה ברכת האדמה

אסמינו מלאו בר

יקבנו תירוש יצהר.

בשורה טובה הבאתי
כי הגן נמלא אודה
וביער ובחורש
כל צפור אומרת שירה.

כי בכל פנה הפסח
את ריחו הטוב נותן
ואביב כבר בארצנו
זמן חרות וגיל ורון.

שמחה רבה
שמחה רבה
אביב הגיע
פסח בא

הריני מוכן ומזומן
לספר ביציאת מצרים
עם כל ישראל

הללויה בצלצלי שמע,
בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה, הללויה.

סברי

נקבצי גלויות

נקדש את חברי ורבותי - חג הפסח הזה
נעלה על לב את זכר קדושינו לוחמי קוממיות
ישראל בארצנו. נקדש ברטט כל טפת דם
חברינו הטהורים אשר נפלו במערכותינו בהע־
פלה ובהגנה. נברך חלוצי העם לעליותיהם,
אשר הפרו בחלבם ורוו בזיעתם שדמות בכורה,
אשר הפכו ביצות קדחת לשדות קמת, חולות
וטרשי הרים - לנאות דשא וגנים, אשר סללו
דרכים ויבנו שממות ארץ - ויתחדשו עלינו
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון
חג חרותינו - זכר ליציאת מצרים.
וקדש המאמץ המעפיל, הבונה ולוחם, הפורץ ועולה
היוצר חברת עבודה ושויון, אשר עודדנו והחינו

והגיענו לזמן הזה.

כוס ראשון
כוס הגאולה
לזכר
יציאת־מצרים

זכור
את היום הזה
אשר
יצאתם ממצרים
מבית־עבדים

הָא
לַחְמָא עַנְיָא
דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא
בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם
כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי וְיֵכוֹל
כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח
הַשַּׁתָּא עַבְדֵי
לְשָׁנָה הַבָּאָה
בְּנֵי־חוֹרִין.

מה

נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה

הלילה הזה כלו מצה

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות

הלילה הזה כלו מרור

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת

הלילה הזה שתי פעמים

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין

הלילה הזה כלנו מסבין

עבדים

היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו ה׳ אלהינו משם ביד
חזקה ובזרוע נטויה. ואילו לא
הוציא הקב׳ה את אבותינו ממצרים,
הרי אנו ובנינו ובני בנינו
משעבדים היינו לפרעה במצרים.
ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים
כלנו זקנים, כלנו יודעים את
התורה - מצוה עלינו לספר
ביציאת-מצרים
וכל המרבה הרי זה משובח.

משה היה רועה את צאן יתרו חותנו
כהן מדין. וינהג את הצאן אחר
המדבר ויבא אל הר האלהים חורבה.
וירא מלאך ה׳ אליו בלבת אש מתוך
הסנה. וירא והנה הסנה בוער באש
והסנה איננו אוכל. ויאמר משה: אסורה
נא ואראה את המראה הגדול הזה. מדוע לא יבער הסנה.
וירא ה׳ כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה
ויאמר: משה, משה ויאמר: הנני. ויאמר: אל תקרב הלום
של נעליך מעל רגליך. כי המקום שאתה עומד עליו:
אדמת קדש הוא.

ויאמר: אנכי אלוהי אביך, אלוהי אברהם
אלוהי יצחק ואלוהי יעקב. ויסתר משה את פניו
כי ירא מהביט אל אלוהים. ויאמר ה׳: ראה
ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת
צעקתם שמעתי מפני נוגשיו כי ידעתי
מכאוביו. וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלותו מן הארץ ההיא אל
ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב
ודבש.

שלח את עמי

מהר משה צוה פרעה מסר משה את דבר שדי

שלח נא את עמי

מצות האל אמור נא לו ולא אכן במכורתי

שלח נא את עמי

קומה לך נא — שמע נא זאת היא
אל כבד הלב הרע — מצודת האל
צו לו בשמי — הבה שלחת נא
שלח נא את עמי. — את ישראל
הגיע ישראל לים — זה הוא סוף
שלח נא את עמי — כבד הלב ההוא
טבעו מצרים עם רכבם — ככה כן
שלח נא את עמי. — תמיד יאבדו!

מעשה בר' אליעזר ורבי יהושע ור' אלעזר ור' עקיבא ור' טרפון, שהיו מסובין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

לך בא מצדיה ובאת אל
הנענים והאומללים אל כל
הנאנחים והנדכאים ואמרת אליהם
כי עבדים הם - והם לא יבינו.
כי אומללים הם - והם לא ידעו
וכי גדולים ענים ומכאוביהם
ונורא לחצם - והם לא יאמינו.
ופקחת עיניהם בחזק יד על כל
לחצם ועל כל ענים וגאלת אותם.
ועם רב ימשך אחריך כקרב אחיך
אשר לא ידעת ואשר לא ידעוך
עוד, ומקרב כל העם מסביב אשר
רע ומר להם, והיית לאב המון
אדם לראש שבטיו, ועשית מן
התולעים-אדם, ומן האדם-עם
ומעפרות חול-ארץ

מתחילה

עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו
קרבנו המקום לעבודתו, שנאמר: ויאמר
יהושע אל כל העם, כה אמר ה׳ אלהי ישראל,
בעבר הנהר ישבו אבותינו מעולם, תרח
אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים
אחרים, ואקח את אביכם את אברהם מעבר
הנהר, ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה
את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את
יעקב ואת עשו, ואתן לעשו את הר שעיר לרשת
אותו, ויעקב ובניו ירדו מצרימה.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא,
שהקב״ה חשב את הקץ לעשות כמה שאמר
לאברהם אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר:
ויאמר לאברהם ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם, ועבדום וענו אותם ארבע
מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבודו דן
אנכי, ואחרי כן יצאו
ברכוש גדול.

והיא

שעמדה
לאבותנו ולנו
שלא אחד בלבד
עמד עלינו לכלותנו
אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותנו
והקבה מצילנו מידם.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר
שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו:

פסח מצה ומרור.

בכל דור ודור
חייב אדם
לראות את עצמו
כאילו הוא
יצא ממצרים!

עבדים היינו בכל דור ודור בכל
אחד ואחד, נפוצים בין העמים
נמקנו במחשכי הגלות. יובלות
על יובלות שועבדנו. בכל קצות
הארץ לא ידענו מרגוע וחיינו
תלויים לנו מנגד. ונראה את
הארץ אשר מתחת לרגלינו והנה
היא ברזל ואת השמים אשר על
ראשינו והנה הם נחשת. ויהי

לצל זועה לכל העמים אשר על הארץ.

ונזעק אל ה׳ אלוהינו מתוך מחילות השעבוד ומעל מוקדי האוטודהפה ולא נענינו. ונשא בחבין לבנו את זעם חרון ענותנו ותוחלת תקותנו מדור לדור.

ועתה הנה קמנו לפרוק מעלינו את עול הגלות ולעשות לנו ארץ חדשה ושמים חדשים ביד חזקה ובזרוע נאמנה. למצא מנוח לכף רגלינו ולחדש את בריתנו עם האדמה ועם הצומח, ועוד רבה הדרך לפנינו.

וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ.

קומו! איפא, נדים!

עזבו את השממה!
אך אל יעל קולכם
דרכו עוז בדממה!
כן צעדכם ירגיז כדבד ונרדפיו
איש איש בלבבו ישמע הד פעמיו
איש איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר
לך! היום אל ארץ חדשה
אתה עובר.

בצאת

ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו. הים ראה וינוס
הירדן יסוב לאחור ההרים ירקדו כאלים, גבעות
כבני צאן. מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור, ההרים תרקדו כאלים, גבעות
כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים.

אָשִׁירָה לַה׳
כִּי גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם.
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
מעשה ידי טובעים בים
ואתם אומרים שירה לפני.

שְׁפוֹךְ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ וְעַל
מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
קָרָאוּ. כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ. שְׁפוֹךְ עֲלֵיהֶם
זַעַמְךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם
מִתַּחַת שְׁמֵי ד׳.

כּוֹס שֵׁנִי
כּוֹס שִׁיבַת צִיּוֹן
מֵהַגָּלוּת הַשְּׁנִיָּה
גָּלוּת בָּבֶל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה
הִגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים
שׁוּבָה ה' אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע
בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו.

הָיְתָה עָלַי יַד ד׳ וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ ה׳ וַיְנִיחֵנִי
בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת.
וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל פְּנֵי
הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד. וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם, הֲתִחְיֶינָה
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה: וָאֹמַר ד׳ אֱלֹהִים אַתָּה יָדָעְתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי:
הִנָּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: הָעֲצָמוֹת
הַיְבֵשׁוֹת, שִׁמְעוּ דְּבַר ה׳: כֹּה אָמַר ה׳ אֱלֹהִים לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה,
הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה׳. וְנָתַתִּי
עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר
וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם. וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי, וַיְהִי
קוֹל כְּהִנָּבְאִי, וְהִנֵּה רַעַשׁ, וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת, עֶצֶם אֶל
עַצְמוֹ, וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר
מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם. וַיֹּאמֶר אֵלַי: הִנָּבֵא אֶל הָרוּחַ, הִנָּבֵא
בֶן אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל הָרוּחַ: כֹּה אָמַר ה׳ אֱלֹהִים: מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ. וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא
בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ עַל רַגְלֵיהֶם, חַיִל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וַיֹּאמֶר
אֵלַי: בֶּן אָדָם, הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה, כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים:
יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ, נִגְזַרְנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם: כֹּה אָמַר ה׳ אֱלֹהִים: הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי
אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל,
וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל
אַדְמַתְכֶם

כוס שלישי
כוס כסופי ישראל
לגאולה שלמה
של האדם
העם
והעולם
אליהו
הנביא
התשבי
הגלעדי
במהרה יבוא אלינו
עם משיח בן־דוד.

עַל הַר גָּבֹהַ

עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן!
הָרִימִי בַכֹּחַ קוֹלֵךְ
מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלָיִם!
הָרִימִי אַל תִּירָאִי!

הִנֵּה

אֲנִי לוֹקֵחַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ שָׁם
וְקִבַּצְתִּי אוֹתָם מִסָּבִיב
וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל אַדְמָתָם
וְעָשִׂיתִי אוֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ!

כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון
ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה
וכל עצי השדה
ימחאו כף

קרב יום

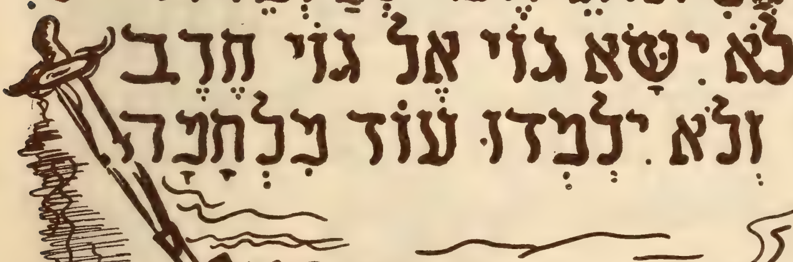
אשר הוא לא יום ולא לילה
רם הודע כי לך היום אף לך
הלילה. שומרים הפקד
לעירך כל היום וכל הלילה
תאיר כאור היום
חשכת לילה

וְהָיָה

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים

נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה'
בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת,
וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. וְהָלְכוּ עַמִּים
רַבִּים וְאָמְרוּ, לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה',
אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו
וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תוֹרָה וּדְבַר ה' מִירוּשָׁלָיִם. וְשָׁפַט
בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים:
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת.
לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.

כי לו נאה
כי לו יאה

אדיר במלוכה בחור כהלכה
גדודיו יאמרו לו: לך ולך לך כי לך
לך אדני הממלכה.

אין אדיר כאדני
ואין ברוך כבן עמרם,
אין גדולה כתורה
ואין דגולים כישראל.

אין הדור כאדני
ואין ותיק כבן עמרם,
אין זכה כתורה,
ואין חכמים כישראל.

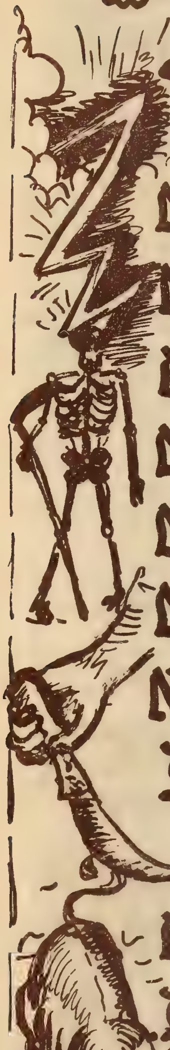
מפי אל, מפי אל
יברך כל ישראל.

אין טהור כאדני
ואין יחיד כבן עמרם
אין כבירה כתורה
ואין למדנים כישראל.

אין קדוש כאדני
ואין רחום כבן עמרם
אין שלמה כתורה
ואין תמימים כישראל.

מפי אל מפי אל
יברך כל ישראל.

חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי
ואתא שונרא ואכלה לגדיא
ואתא כלבא ונשך שונרא
ואתא חוטרא והכה לכלבא
ואתא נורא ושרף לחוטרא
ואתא מיא וכבה לנורא
ואתא תורא ושתה למיא
ואתא שוחט ושחט לתורא
ואתא מלאך המות
ושחט לשוחט
ואתא הקדוש ברוך הוא
ושחט למלאך המות

להשתרשות העם
במולדת.

לֹא יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה,
וּלְאַרְצֵךְ לֹא יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה.

בארץ-ישראל

קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית והמדינית. בה חי חיי קוממיות, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל אנושיים. לאחר שהוגלה העם מארצו בכח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו ולא חדל מתפלה ומתקוה לשוב לארצו ולחדש בתוכה חירותו המדינית. מתוך קשר היסטורי זה חתרו יהודים בכל דור לשוב ולהאחז במולדת העתיקה ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים וחלוצים, מעפילים ומגינים הפריחו נשמות, בנו כפרים וערים והקימו ישוב גדל והולך, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית. זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו. לפיכך נתכנסנו, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל ובתקף זכותנו הטבעית וההיסטורית אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, היא

מדינת-ישראל.

והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה.

הנני מביא אותם
מארץ צפון
וקבצתים מירכתי ארץ,
בם עור ופסח, הרה ויולדת
יחדיו. קהל גדול ישובו הנה.
בבכי יבואו ובתחנונים
אובילם. אוליכם אל
נחלי מים בדרך ישר
לא יכשלו בה;
והפכתי אבלם לששון

ונחמתים
ושמחתים
מיגונם.

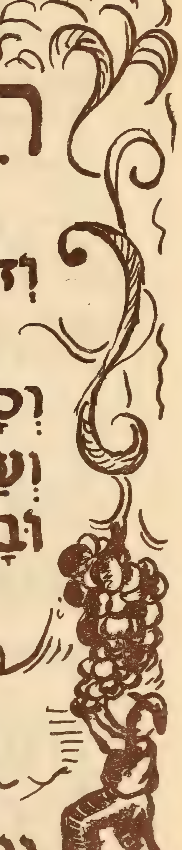

עבדים היינו
עתה בני חורין

הִנֵּה יָמִים בָּאִים

וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקֹּוצֵר
וְדוֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה
וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת
יֵינָם
וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת
פְּרִים
וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם
וְלֹא יִנָּטְשׁוּ עוֹד מֵעַל
אַדְמָתָם.

חסל

סדר פסח כהלכתו
ככל משפטו וחקתו
כאשר זכינו לסדרו
כן נזכה לעשותו
זך שוכן מעונה
קומם קהל עדת
מי מנה
בקרוב נהל נטעי
כנה
פדוים לציון
ברנה.

פסח ה'תשי"ג
2539 לחורבן בית ראשון
2469 לעלית בבל
1883 לחורבן בית שני
1880 לנפילת מצדה
10 למרד גיטו ורשה
25 לעלית הקבוצה על הקרקע
ה' למדינת ישראל.

קבוצת שילר
תשי״ג